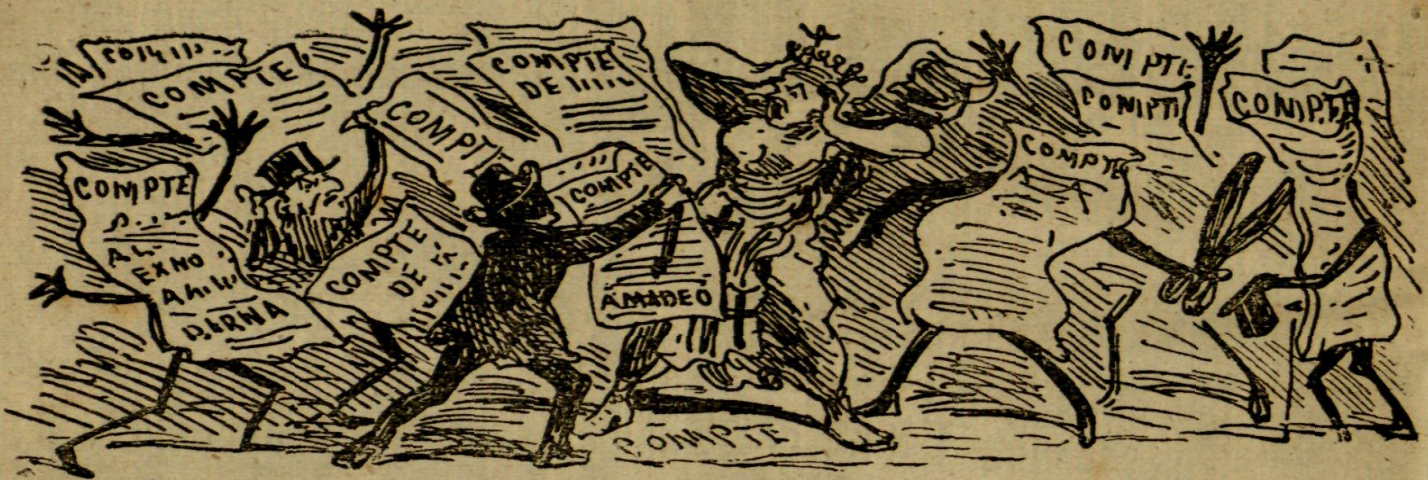

MES VAL AQUÍ QUE A CAL APOTECARI.

LO XANGUET,

Almanach per l' any 1872.

ENLLUSTRAT AB MOLTA XISPA Y ESCRIT PER D. PAU BUNYEGAS, ANTONET SERRA, PAU ROSELLA, SIMON DEL ONCLE Y ALTRES QUE TENEN TAN BONA FAMA EN

LA CIUTAT DELS COMPTES.

L' ANY VELL Y L' ANY NOU.

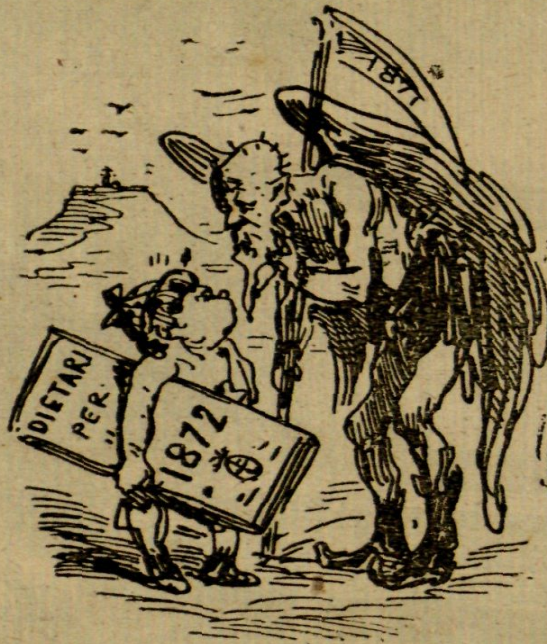
Noy ¿ahont vas?

—A ocupá 'l meu lloch en lo món.

—De allí vinch.

—Tinch de reinar. Me sembla que estaré molt bè.

—Ets jove y vas carregat de ilusions. Cuan sigas vell com jo, estarás plé de desenganyys. Si 'm vols creure, no 't treguis massa aviat la gorra de cop, perquè en la terra 's donan unas caigudas mólt serias. Mira; aquet blau, me 'l varen fer los prussians en Fransa. Aquet xiribech del front, me 'l varen fer los francesos de la *Comune*. Aquestos promon-

toris de l' esquena son efecte dels tantos que he rebut en Cuba. Axis fujo del món, calvo, nafrat y xacròs.

—¿Y en Espanya no heu suferit cap contra temps?

—Més que en cap altra part. ¡Com jo reinaba en tot lo món, conta si sería Internacionalista! Donchs l' Espanya s' ha posat contra l' Internacional, y es la Nació que m' ha fet venir més ganas de fugir!. ¡Una Nació que va contra la marxa del temps!

—¿Quant temps heu manat?

—He manat 365 dias cumplerts.

—¿Si haquessiu manat un dia més! ¿Qui sab! Jo vull probar de manarne 366.

JUDICI DEL ANY 1872.

Anem á llogá cadiras que arriba la professó, professó que passarà durant l' any *setanta dos*.

Dividits los progressistas en dos bandos, es cuestió de veure quina bandera ocupará 'l primè lloch. Diuhen uns: «la Sagastina»; altres cridan: «no, no, no; la Zorrillista es mes bona.» «¡Com s' enten!» «¡Alsa minyons!» Y ja tenim los dos bandos desbandats, que es un primor. Per fi 'ls de 'n Sagasta guanyan, no guanyant res la Nació. La professó fa 'l seu curs, y apenas gira... «¡Aquí tots!» Y la delantera queda pels de 'n Zorrilla. Ab aixó la Nació tampoch hi guanya, però paga y reb (y mólt).

Durant tot lo curs, aixis disputan lo primer lloch

Sagastins y Zorrillistas, las payellas y 'ls cassons, si m' embrutas t' enmascaro, si tu ets negre, sò carbó.

Vagin endebant las atxas, que no es res; los espanyols no 'ns detenim per tals cosas ja hi estém fets á n' aixó.

Ara van passant los gremis; veyam si 'n coneixo mólt. Aquet, lo gremi dels diaris. Es conegut, portan tots á l' esquena, la vergonya; la dignitat, als talons; y l' opinió á la butxaca. ¡Son esclaus de l' opinió! Lo gremi dels empleats. ¡Aquet sí que es número! Mireu: se perdan de vista. Y fan gracia casi tots portan orelles de burro y 'ls dits llarchs, com uns bastons.

Gremi de classes passivas. ¡Ay que están magres y grochs! Mireu: cap porta butxacas. No tenint ni mocadé per posarhi, ¿qué 'n traurian? Gremi de mestres. ¡Jo 't toch,

que flachs y que atrotinats! Deuhen menjá pochs capons ab lo que del Estat cobran, ó no cobran, dit milló.

Lo gremi dels capellans, ¡Aquestos sí que están bons! Com que fan comers ab llana, menjan molt bè y dorman tous.

Allá baix vè la custodia. Mireu: la portan á coll la gent del poble. ¡Es mólt lluent! La varen fe á Italia. ¡Oh, oh! Y cuanta tropa la guardal! Tindrán pó dels segadós!

Déixamen entorná al niu, perquè aquesta professó es pesada; casi bè es com la del any anterior; també ab las *trampas* comensa y acaba ab soldats. Aixó, ja ho hem vist tan en Espanya, que no 'ns vindrá gens de nou. Que s' arreclin; sò XANGUET, y com que no sò peix gros, no puch pescá; sòls que 'm pesquin dech esperá de la sort.

PAU BUNYEGAS

ANY NOU, VIDA NOVA.

Com que l' any nou ja ha arribat
y habém de fer vida nova.
fém de modo que la roba
n' arreglin los que han manat.....
Fins ara 'ns han governat
uns cuants sense tó, ni solta,
y encara que algun volta
no 's fan obehí la lley
perqué no hi ha mes remey,
lo poble may se 'ls escolta.

Hem tingut contribucions
y cédulas per més pena,
y habém portat la cadena.
Habém fet riure á Nacions

portant género estranjer
que alaban com al primer
mòlts dels que portan espasa.....
Tenint com tenim á casa
género de més valer.

Han fet ministre á 'n Bum-bum...
L' hom que per nostra desgracia
guanyá l' entorxat de Gracia
sent l' héroe tan sols del fum!
Fins ara ha aguantant lo llum
sols per pujá al candaleru,
y com que tan brau-guerreru—
quedar no deü eclipsat,

uns cuants com ell, l' han nombrat
Ministre guerré..... ¡¡Saleru!!

De modo que una bugada
passá á n' aquí convindria,
puig la bugada seria
nostra ditxa més colmada.....
Nostra llibertat aymada
se 'n vá á pujar cap amunt;
y si ara no 's troba ni un
que puga calmá aqueix mal,
no hi fa més: la Federal
ja se ho emportará tot junt!

PAU ROSELLA.

CALENDARI PER L' ANY 1872.

JANER.		FEBRER.		MARS.		ABRIL.		MAIG.		JUNY.	
dill.	1 La Circunc.	dij.	1 S. Ignasi.	div.	1 S. Rosendo.	dill.	1 S. Venanci.	dim.	1 S. Felip y J	dis.	1 S. Itigo.
dim.	2 S. Macari ab.	div.	2 La Purificac.	dis.	2 S. Simplicí.	dim.	2 S. Francisco.	dij.	2 S. Anastasi.	Diu.	2 S. Marcelino.
dim.	3 S. Daniel.	dis.	3 S. Blay.	Diu.	3 III Q. S. Cel.	dim.	3 S. Benet P.	div.	3 Inv Sta. C.	dill.	3 Sta. Clotilde.
dij.	4 S. Tito.	Diu.	4 S. Andreu C.	dill.	4 S. Casimiro.	dij.	4 S. Isidoro.	dis.	4 Sta. Mónica.	dim.	4 S. Francisco.
div.	5 S. Telesforo	dill.	5 Sta. Agueda.	dim.	5 S. Nicolau.	div.	5 S. Vicens F.	Diu.	5 S. Pio V.	dim.	5 S. Sanxo.
dis.	6 La Adoració	dim.	6 Sta. Dorotea.	dim.	6 S. Olaguer.	dis.	6 S. Celestino	dill.	6 S. JOAN A.	dij.	6 S. Norbert.
Diu.	7 S. Raimundo	dim.	7 S. Romualdo	dij.	7 Sto Tom. A.	Diu.	7 S. Epifani.	dim.	7 S. Estanislau	div.	7 S. Pau.
dill.	8 S. Llucíá.	dij.	8 S. Joan Mata.	div.	8 S. Juan Dios.	dill.	8 S. Albert.	dim.	8 A. S. Mig. A.	dis.	8 S. Salustia.
dim.	9 S. Marcelino	div.	9 Sta. Apolon	dis.	9 S. Pacia	dim.	9 Sta. Maria C.	dij.	9 S. Gregori N	Diu.	9 S. Prin o y F.
dim.	10 S. Nicanor.	dis.	10 Sta. Escolást.	Diu.	10 IV. Q. S. M.	dim.	10 S. Ezequiel	div.	10 S. Antonino	dill.	10 Sta. Margar.
dij.	11 S. Higinio.	Diu.	11 S. Severí.	dill.	11 S. Eulogi.	dij.	11 S. Lleó Mag.	dis.	11 S. Pons.	dim.	11 S. Pio I.
div.	12 S. Arcadio.	dill.	12 Sta. Eulalia.	dim.	12 S. Gregori.	div.	12 S. Julio.	Diu.	12 Sto. Doming.	dim.	12 S. Joan Saha.
dis.	13 S. Gumersin	dim.	13 Sta. Catarina	dim.	13 S. Leandro.	dis.	13 S. Hermen.	dill.	13 S. Pere Reg.	dij.	13 S. Antoni P.
Diu.	14 S. Hilari.	dim.	14 S. Valentí.	dij.	14 Sta. Matilda.	Diu.	14 S. Pere Gonz.	dim.	14 S. Bonifaci.	div.	14 S. Basili.
dill.	15 S. Pau.	dij.	15 S. Faustino	div.	15 Sta. Madron.	dill.	15 Sta. Basilisa.	dim.	15 S. Isidro Ll.	dis.	15 S. Modest.
dim.	16 S. Fulgencio.	div.	16 S. Juliá.	dis.	16 S. Heribert.	dim.	16 St. Toribio.	dij.	16 S. Joan Nep	Diu.	16 Sta. Llutgard
dim.	17 S. Anton ab.	dis.	17 S. Pere Tom.	Diu.	17 P. S. Patrici.	dim.	17 S. Aniceto.	div.	17 S. Pascual B	dill.	17 S. Mabel.
dij.	18 Cat. de S. Per	Diu.	18 I. Q. S. Sim.	dill.	18 S. Gabriel.	dij.	18 S. Eleuteri.	dis.	18 S. Félix Cant.	dim.	18 S. March.
div.	19 S. Canut.	dill.	19 S. Alvaro C.	dim.	19 S. Joseph.	div.	19 S. Vicente	Diu.	19 Pasq. Pent.	dim.	19 Sta. Julia F.
dis.	20 S. Fabiá.	dim.	20 S. Lleó.	dim.	20 Sta. Eufem.	dis.	20 Sta. Ignés M.	dill.	20 S. Bernard.	div.	20 Sta. Florent.
Diu.	21 Sta. Ignés.	dim.	21 S. Félix.	dij.	21 S. Benet.	Diu.	21 S. Anselmo.	dim.	21 S. Secundino	div.	21 S. Lluís Gonz
dill.	22 S. Vicens.	dij.	22 Cat. S. Pere.	div.	22 S. Deograc.	dill.	22 S. Sotero.	dim.	22 Sta. Rita Cas.	dis.	22 S. Paulino.
dim.	23 S. Ildefonso.	div.	23 Sta. Margar.	dis.	23 b. Joseph Or.	dim.	23 S. Jordi.	dij.	23 Apar. S. Jaun	Diu.	23 Sta. Agripin
dim.	24 S. Timoteo.	dis.	24 S. Matías	Diu.	24 R. S. Simon.	dim.	24 S. Fidel.	div.	24 S. Francisco	dill.	24 N. S. Joan
dij.	25 Conv. S. Pau.	Diu.	25 II. Q. S. Mat.	dill.	25 Anunciació	dij.	25 S. March.	dis.	25 Sta. Magdal.	dim.	25 S. Guillem.
div.	26 S. Policarpo.	dill.	26 N. S. Guadal.	dim.	26 S. Brauli.	div.	26 S. Cleto.	Diu.	26 S. Felip Neri.	dim.	26 S. Joan S. P.
dis.	27 S. Joan Cris.	dim.	27 S. Baldomero	dim.	27 S. Robert.	dis.	27 S. Armengol	dill.	27 S. Joan papa.	dij.	27 S. Zoylo.
Diu.	28 S. Juliá.	dim.	28 S. Macari	dij.	28 S. Sixto III.	Diu.	28 S. Prudenci.	dim.	28 S. Just.	div.	28 S. Lleó papa
dill.	29 S. Franc. S.	dij.	29 S. Romá.	div.	29 S. Eustaqui.	dill.	29 S. Pere mr.	dim.	29 Sta. Teodos	dis.	29 S. Pere y s. P
dim.	30 Sta. Martina			dis.	30 S. Climach.	dim.	30 Sta. Catarina	dij.	30 S. C. C.	Diu.	30 Con. S. Pau.
dim.	31 S. Pere Nol.			Diu.	31 P R Sta. B.			div.	31 Sta. Petron.		

JULIOL.		AGOST.		SETEMBRE.		OCTUBRE.		NOVEMBRE.		DECEMBRE.	
dill.	1 Sta. Leonor	dij.	1 S. Pere ad-v.	Diu.	1 S. Gil y S. Ll.	dim.	1 S. Remigi.	div.	1 Tots Sants.	Diu.	1 S. Eloy.
dij.	2 La Vis. N. S	div.	2 N. S Angeles	dill.	2 S. Antolí.	dim.	2 Sto. Ang. G.	dis.	2 Com. dels d.	dill.	2 Sta. Bibiana.
dim.	3 S. Trifó.	dis.	3 Inv. S. Esteb.	dim.	3 S. Nonito.	dij.	3 S. Cándido.	Diu.	3 S. Armengol.	dim.	3 S. Francisco
dij.	4 S. Laureano.	Diu.	4 Sto. Doming	dim.	4 Sta. Candia.	div.	4 S. Francesch	dill.	4 S. Cárlos B	dim.	4 Sta. Bárbara
div.	5 S. Miquel.	dill.	5 N. S. Neus.	dij.	5 S. Llorens J	dis.	5 S. Froylan.	dim.	5 S. Zacarias.	dij.	5 S. Sabas.
dis.	6 S. Rómulo	dim.	6 Stos. Just Pr.	div.	6 S. Petroni.	Diu.	6 S. Bruno.	dim.	6 S. Sever.	div.	6 S. Nicolau B
Diu.	7 S. Fermí.	dim.	7 S. Cayetá.	dis.	7 Sta. Regina.	dill.	7 S. March p.	dij.	7 S. Florenci.	dis.	7 S. Ambrós
dill.	8 Sta. Isabel.	dij.	8 S. Ciriach.	Diu.	8 Nativ. N. S.	dim.	8 Sta. Brígida.	div.	8 P. Ntra. Sra.	Diu.	8 Puris. Conc
dim.	9 S. Zenon.	div.	9 S. Romá.	dill.	9 S. Gorgoni	dim.	9 S. Dionisi A.	dis.	9 S. Teodoro.	dill.	9 Sta. Leocad.
dim.	10 S. Cristófol.	dis.	10 S. Llorens.	dim.	10 S. Nicolau T	dij.	10 S. Francisco	Diu.	10 S. Andreu A	dim.	10 N. S. Loreto.
dij.	11 S. Pio I papa.	Diu.	11 Sta. Filom.	dim.	11 Sts. Proto J.	div.	11 S. Nicasi.	dill.	11 S. Martí.	dim.	11 S. Dámaso.
div.	12 S. Félix.	dill.	12 Sta. Clara.	dij.	12 S. Leonci.	dis.	12 N. s. Pilar.	dim.	12 S. Diego.	dij.	12 S. Sinesi
dis.	13 S. Anacleto.	dim.	13 S. Cassiá.	div.	13 Lo S. N. M.	Diu.	13 S. Eduardo	dim.	13 S. Estanislau	div.	13 Sta. Llucia.
Diu.	14 S. Bonavent.	dim.	14 S. Fusbio.	dis.	14 E. de Sta. C.	dill.	14 S. Calixto.	dij.	14 S. Serapi.	dis.	14 S. Espiridíó.
dill.	15 S. Enrich.	dij.	15 Assump. N.S.	Diu.	15 S. Cereal	dim.	15 Sta. Teresa	div.	15 S. Eugeni.	Diu.	15 S. Eusebi.
dim.	16 N. S. Carme.	div.	16 S. Roch.	dill.	16 S. Corneli.	dim.	16 S. Galo.	dis.	16 S. Rufino.	dill.	16 Sta. Adelayó
dim.	17 S. Aleix.	dis.	17 s. Lliberat.	dij.	17 S. Pere Arb.	dij.	17 Sta. Eduvigis	Diu.	17 S. Gregori T.	dim.	17 S. Lázaro.
dij.	18 Sta. Sintor.	Diu.	18 S. Agapito.	dim.	18 S. Parriol.	div.	18 S. Lluch ev.	dill.	18 S. Maximino.	dim.	18 N. S. de la O.
div.	19 S. Vicens P.	dill.	19 S. Magí.	dij.	19 S. Genaro.	dis.	19 S. Pere Alc	dim.	19 Sta. Isabel.	dij.	19 S. Nemesi.
dis.	20 Sta. Margar.	dim.	20 S. Bernat.	div.	20 S. Eustaqui.	Diu.	20 Sta. Irene.	dim.	20 S. Félix Valo.	div.	20 S. Domingo
Diu.	21 Sta. Praxed.	dim.	21 Sta. Joana.	dis.	21 S. Mateu.	dill.	21 Sta. Ursula.	dij.	21 Pres. N. S.	dis.	21 S. Tomás ap.
dill.	22 Sta. M. Mag	dij.	22 S. Timoteo	Diu.	22 S. Maurici	dim.	22 Sta. Maria S.	div.	22 Sta. Cecília.	Diu.	22 S. Zenon.
dim.	23 S. Libori.	div.	23 S. Felip Ben	dill.	23 Sta. Tecla.	dim.	23 S. Pere Pasq.	dis.	23 S. Clemente	dill.	23 S. Sérvulo.
dim.	24 Sta. Cristina	dis.	24 S. Bartomeu.	dim.	24 N. S. la Mercé	dij.	24 S. Rafel arc	Diu.	24 S. Joan la C.	dim.	24 S. Delfí.
dij.	25 S. Jaume ap.	Diu.	25 S. Lluís rey F	dim.	25 Sta. Maria C.	div.	25 S. Crispi	dill.	25 Sta. Catarina	dim.	25 Nat N. S. J.
div.	26 Sta. Ana.	dill.	26 S. Ceferino.	dij.	26 S. Cipriá.	dis.	26 S. Evaristo.	dim.	26 Despos. N S	dij.	26 S. Esteve p.
dis.	27 S. Pantaleó.	dim.	27 S. Joseph Ca	div.	27 S. Cosme.	Diu.	27 S. Vicens.	dim.	27 S. Facundo.	div.	27 S. Joanapóst.
Diu.	28 S. Nazari.	dim.	28 S. Agustí.	dis.	28 S. Wenceslao	dill.	28 S. Simon.	dij.	28 S. Gregori	dis.	28 Los Sts. Ign.
dill.	29 Sta. Marta.	dij.	29 Deg. S. Joan.	Diu.	29 Ded. S. Mig.	dim.	29 S. Narcís.	div.	29 S. Sadurní	Diu.	29 S. Tomás C.
dim.	30 S. Abdon.	div.	30 Sta. Rosa Li.	dill.	30 S. Geroni.	dim.	30 S. Claudi	dis.	30 S. Andreu.	dill.	30 Tras. S. Saut
dim.	31 S. Ignasi L.	dis.	31 S. Ramon N.			dij.	31 S. Quintí.			dim.	31 S. Silvestre.

LA CIVILISACIÓ

del siglo XIX.

Cuant diuhen que un sigle es civilisat, es que deu donar probas de civilisació. Pero desde 'l moment que 's fan y 's permeten fer actes que mereixen la reprobació general, crech que 'l sigle hauria de péndrer per ironia quant li diguessin civilisat. No vull entrar en consideracions, perquè aquet no es lloch á propósit, sobre las guerras, la pena de mort y 'ls desafíos, tres elements bárbaros que sancionan las lleys del sigle present; no vull fer més que recordar algunas cosas que de pochs dias á aquesta part he llegit en diferents periódichs.

En un diari belga, he llegit que 'n Bismarck diu que si en los llochs que ocupan los prussians en Fransa, los francesos matan á algun prussiá, ell donará ordres perquè se prengui algun francés, *en rehenes*. De manera, que un ignoscent, que s' está mòlt tranquil en sa casa, que compleix en tot quant se li mana, que no fá cap mal á ningú, está amensat de véurerse privat de la seva llibertat, y tal vegada de la seva vida, per una nació que 's diu de las mes civilisadas.

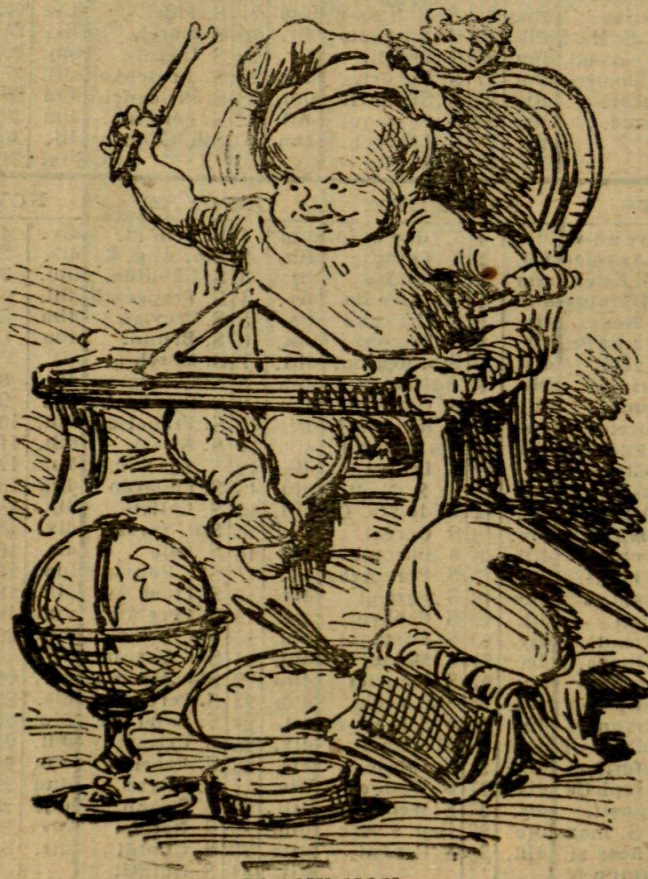
En un periódich de la vehina Fransa, he llegit que un francés ha introduit una modificació á ciertas armas de foch. Per aquet sistema, lo fusell podrá fer dos disparos més cada cinch minuts. De manera, que en una nova guerra, la matansa será encara més considerable de lo que ho habia sigut fins ara.

En un periódich de Sevilla, he llegit que en la plassa de toros de un poble vehí de aquella capital, un torero ha sigut mortalment ferit, y aquet torero es germá de un altre que va morí de una banyada rebuda en la plassa de toros de Saragossa.

En un diari de l' Habana, rebut per l' últim correo, he llegit dos anuncis de venda. L' un de un negret de 16 anys, de bona y blanca dentadura, sense cap defecte físich; y l' altre, de una negreta de 16 anys, molt sana y robusta y filla de una negra molt treballadora.

Com del any setenta dos la Lluna es reina y senyora, de segú que haurem trobat al fi, la Lluna en un cove.

L' ANY NOU.

Cada cual pot ferse las consideracions á que donen lloch aquestas lecturas, tenint en compte, que Bismarck es lo primer ministre del Emperador de Alemania; que en Fransa y altras naciones, se premia al que inventi un instrument de matansa, mes *perfeccionat* que 'ls usats fins al dia; que en Espanya no sols se permetan las corridas de toros, sino que fins lo gefe del Estat va á presidirlas y remunera als toreros; y que en las Antillas espanyolas, lo tráfic de carn humana, está protegí per las lleys.

¡Totas aquestas cosas son conegudas y reprobadas per la generalitat, y passan en l' últim ters del sigle XIX, lo sigle de las llums, de la civilisació!

COSME LLARCH..

LO QUE PASSA.

Aquest any torna á posarse la contribució de consums.

La revolució del 68, acaba de ser *consumida*.

«Desde que en los barcos de guerra s' hi donan balls, ja m' agrada mes.»

Aixó ho deya un, mentras se menjaba un tall de cert pernil que habia fet córrer de la Numancia.

Donya Isabel de Borbó, voldria que D. Alfonso vingúes á reinar en Espanya.

Després dirán que *totas* las mares cercan lo bé dels seus fils.

M' estranya mòlt que 'l govern permeti que en las *Bolsas* se cotizen las accions dels ferro-carrils que van de una nació á un altra.

Aixis, fa sospitar que no es tan contrari com diuhen de 'l Internacional.

Donya Isabel, Napoleon, Francisco I. lo rey de Roma y altras ex-monarcas vivents, déuhen ser internacionalistas. Ho diem perquè, segons sembla, s' han declarat en *huelga*.

LA PREMPSA.

Si no 's vegés que es tan jove,
ni 'ns contés cosas tan vellas,
m' agradaria mòlt mes
la quincenal *Renaxensa*.

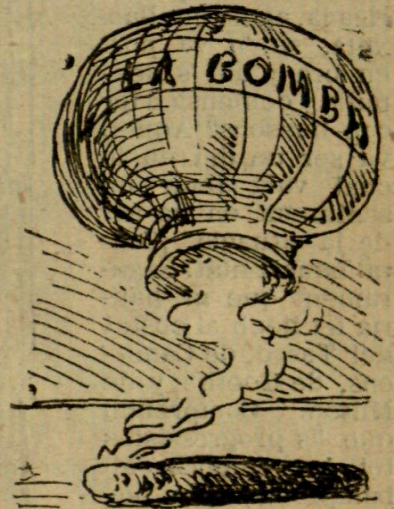
Qui no vol la Monarquia,
qui la República ensalsa,
qui a ne 'ls del govern aixorda,
es *La Campana de Gracia*.

¿Qui 't deya que era,
qui 't deya qui,
Crit de la patria
«Qui-qui-ri-qui!»?

Ranci de ideas
lo mestre Titas,
no més recorre
las sacristias.

No pot alsarse
gaire *La Bomba*;
fum de cigarros
té poca forsa.

La gloria del Rector de Vallfogona,
diners y gloria a ne 'n Pitarrá dona.

Lo qui veyeu aqui dalt,
es element de riquesa;
es la mina de l' empresa
del Teatro Principal.

RECORTS DEL ANY PASSAT.

Los barcelonins nos recordem de moltes coses del any 1871.

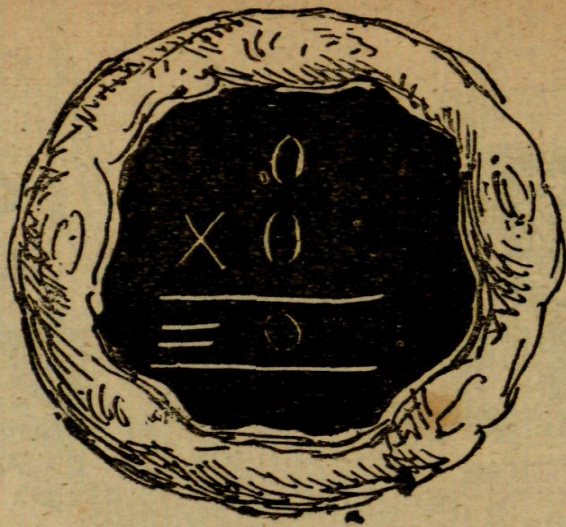
Lo de las elecciones municipales ja 'ns ha fugit de la memoria, perquè foren tantas las ilegalitats comesas, que las unas fan olvidar las otras. Per altra part, com totas las elecciones que fan los progresistas venen á ser idénticas, no hi ha que fer menció de aquestas ó de aquellas.

Una cosa que may se 'ns olvidarà, es la vinguda del rey á la ciutat comptal. ¡Aixó sí que caracteriza la nostra època!

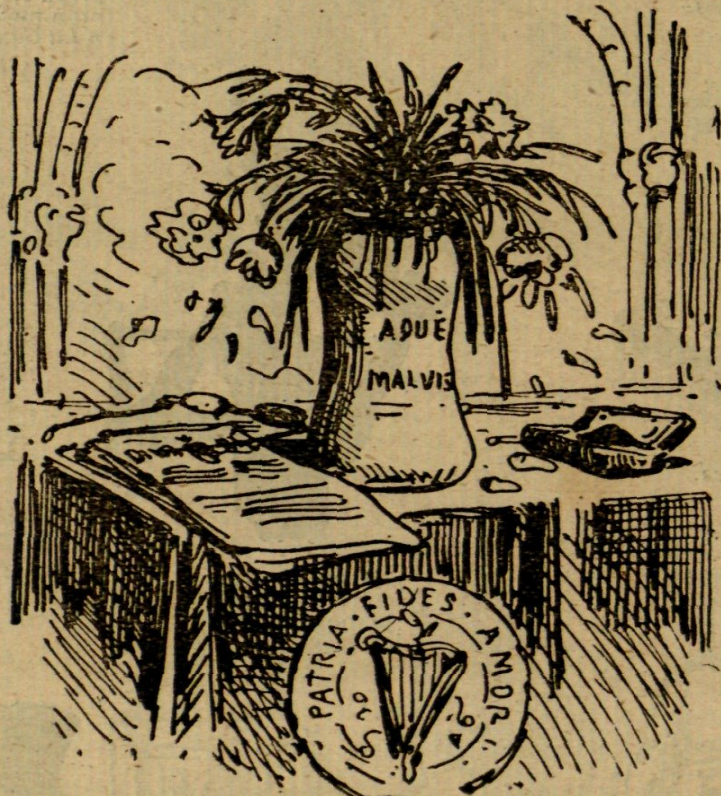
¿Qui s' olvidarà jamay de un rey que vestit ab bolet y americana, agafa unallanxeta, se 'n va port en fora y allí 's despulla y comensa á fer cap-bussons? Aquell va ser un dia en lo cual vaig tenir un sentiment en no ser de la situació. ¡Com m' hauria lluit! Segurament que m' hauria fet lloch al costat del Tasso, de Camoens, de Goethe y de Milton. Comprench que 'ls progressistas tot ho celebrin ab banquetes, per poguerse inspirar una mica, quant alló no lográ inspirarlos.

¿Y la anada del rey al Teatro Talia? Aquell pas, per mi, es prou pera solidar una monarquía democrática. Jo no hi era, però 'm sembla que als artistas dels cuadros al viu, se 'ls hi debian perfeccionar las formas á forsa de entusiasme.

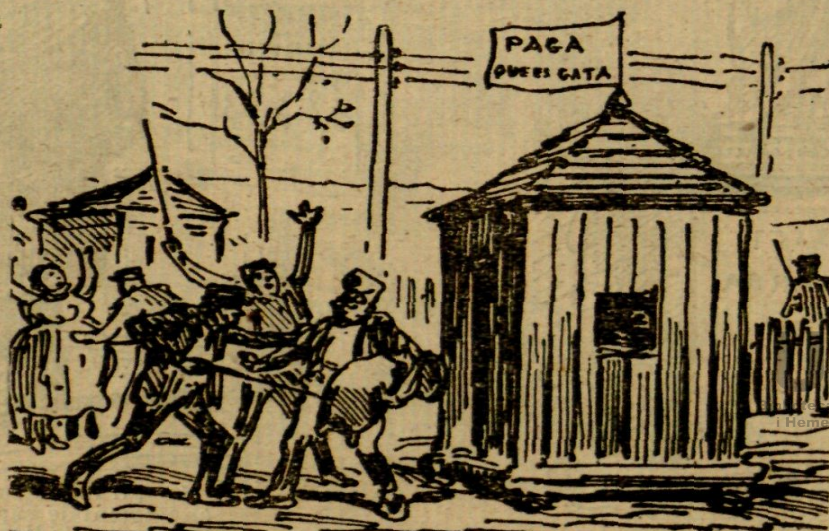
Tampoch s' apartará may més de la memoria 'l ball de la Numancia. Peralguns fou alló 'l país de Jauja, las bodas de Camacho, terreno conquistat. Aquellassenyoras que s' alsaban cada vegada que 'l rey passaba pel saló passejantse y s' asstantaban despres, que feya l' efecte de aquells balls xinescos, en que quant van ajupinse los de un cantó, vant alsantse

Resultat de las festas de la Mercé.

Las flors de patria, de fè y de amor, totas plegadas, los Jochs Florals las mantenen en un pot de aigua de malvas.

CONSUMS-RENAIXAMENT.

los del altre. Aquellas casacas, que en la Exposició retrospectiva haurian fet un paper lluidíssim. Y tantas otras cosas, que varen fer que l' heroisme de l' antiga Numancia, quedés empetitit al costat del ball de la Numancia moderna, may més poden anàrsen de la memoria dels barcelonins.

¿Y no 'ns recordarem de las firas y Festas populars ¡Vaya! Sobre tot aquell hipódromo que despres de haber sigut adjudicat en subasta pública la seva confecció, per art de birli-birloqui 's doná á fer á un altre. Pochs dias més tart, com una cosa providencial, en lo mateix hipódromo guanyá 'l primer premi 'l caball sech y nafrat de un gitano de Reus.

¿Y no 'ns deben recordar també del premi que 'ls habitants del carrer nou donaren á las criadas que més corregeren ab un cantí al cap y un altre á cada ma? Aquesta protecció al art de anar á la font, es en gran manera plausible y al autor de l' idea, quant menos, lo faria comendador de Carlos III.

Y per últim los naturals de Barcelona, tindrem sempre present l' any 1871, perquè en ell se nombrá Ministre de Ultramar al Trobador de Monserrat, célebre barceloní que poch anys enrera posaba plomas á las gacelas y escrigué una poesia ab lo títol de «La creu roja de Saboya.» Precisamet un de la casa de la creu roja l' habia de tenir més tart per ministre.

Vamos que del any passat ne guardarem bons recorts.

SIMON DEL ONCLE.

LO QUE PASSA.

Los carlins, també corren dividits per aquestos mons. Figurense que 'l célebre D. Carlos seté, es un jovenet; però té un nen, que encara mama, que li diuhen D. Jaume. Donchs hi ha carlins, que s' han declarat jaumistas. De totas maneres se veu que 'ls absolutistas de Espanya, son molt criaturers.

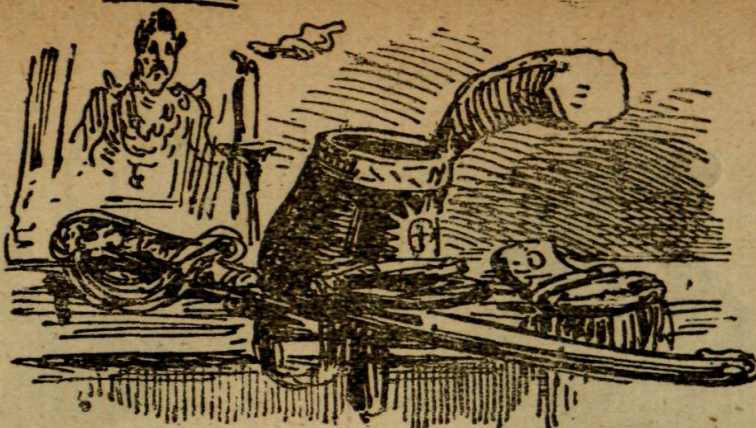
LO SUFRAGI UNIVERSAL.

Avuy es lo que déu ésser aquet dret consignat en la Constitució de Espanya. Los municipals votan déu y dotse vegadas cada un, de manera que exercitan aquet dret de una manera que dona gust de véurer. ¡Pobre gent! Feya tans anys que no podian anar á votar á qui 'ls hi habia de ser superior, que ara no saben com férsen pasar las ganas.

¡Potser sí que la gent acomodada 's creya que després de la gloriosa, que 'ls municipals no 's desquitarian de no haber pogut votar may! No se nyor; per cada vot que avuy dia donan los antichs electors, los municipals ne donan una dotsena; fins que de aquí á uns quants anys, la cosa estigui nivellada.

¿Y 'ls escombriaires del Ajuntament? ¿Qui més interessat que ells en las eleccions, sobre tot en las municipals? Ningú. Ells se cuidan de la netedat dels carrers, en ells se veu la netedat del municipi. Ab aixó ells deuen procurar que surtin regidors que 'ls donguin lloch á netejar. Si surtis un ajuntament massa net, es probable que 's quedessen sense feina; y per aixó ha sigut precis que cada escombriaire valgués també per una dotsena dels demés electors.

¿Y 'ls serenos? Si surtis un ajuntament que no 'ls fes anar á la plassa de toros, ni á las professons ¿com lluirian lo vestit de gala? De aquí que s' ha

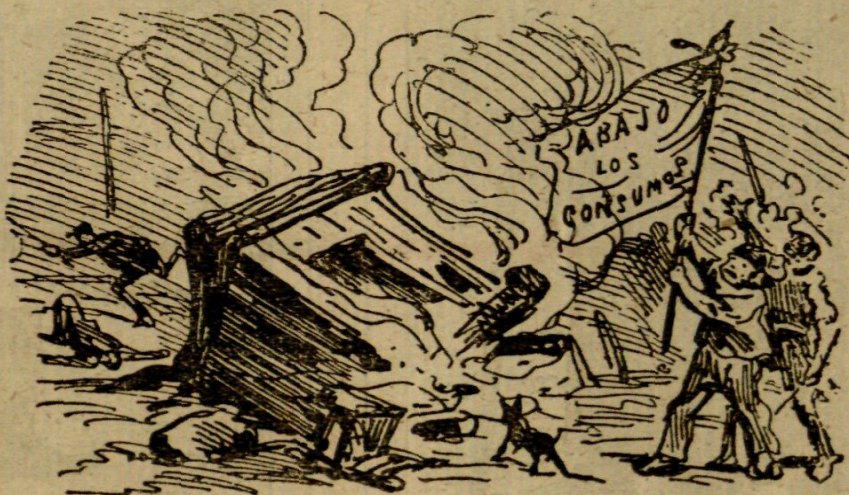
Cosas que perteneixan á la Historia.

ELECCIONES MUNICIPALES.

¡Ja ho vehuen! ¡Manus limpias!

¡Aquí, 'ls que 's cuidan de la llimpiesa!

CONSUMS-REENTERRO.

vist la necessitat de qué cada sereno multipliqués lo seu vot.

Ara estem en l' época dels desagravis y aquestos petits empleats, mólt tenen que desagraviarse; ara estem en época de igualtat devant la lley, y aquestos servidors fidels del municipi, ténen de votar mólt y mólt per igualar las vegadas que votin á las dels propietaris; comerciants é industrials.

Totas aquestas consideracions, y algunas altras de tant pes, nos las feyam en los colegis electorals, mentras tenian lloch las últimas eleccions de Ajuntament.

Bernat Pescaire.

PENSAMENTS.

Aquell que defensa la pena de mort, proba que la mort dels altres no li dona cap pena.

Tots los que defensen la contribució de sanch, de segur que han passat l' edat de entrar á la quinta y no tenen fills que hi hagin de entrar; si no es aixís, es que tenen diners pera comprar la llicencia de ells ó dels seus fills.

Los que van á votar, sent contraris del sufragi universal, es perquè si no existis aquet dret universal, també tindrian vot.

Lo qui 's desafia es un home indigne, perquè desafiante se de ser víctima ó criminal.

HOMERO

ORFEO

LO DIMONI.

EL JUDIO BRRANTE.

ROSENET.

OFELIA.

PAGANINI.

SALAMANCA.

MAS ALEGRÍAS.

Lo cant y 'l plor atesoro
per parts iguals; y m' aguanto
igual si ploro y si canto;
plorant canto y cantant ploro.

Un dia vaig trobá á dos
coneguts en lo carré,
y un va dirme: ¡hola, riallé!
y l' altre: ¡hola, ploricós!

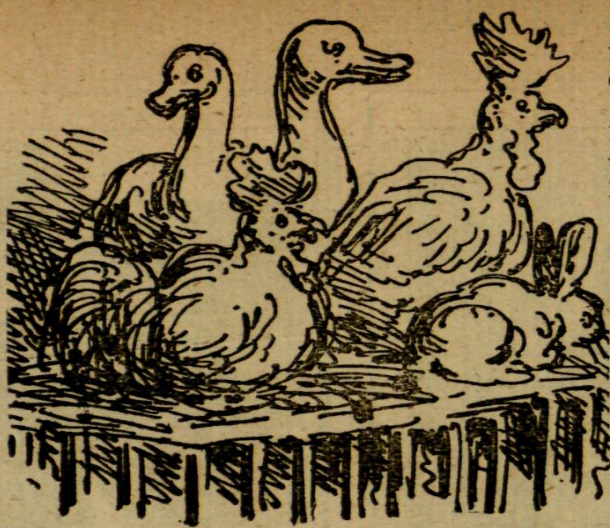
Cada un se quedá parat
mirant al altre y á mí.
«¡Qué us admira, 'ls hi vaig dí,
si tots dós dieu veritat!»

No déu pas causá estranyesa
veure riure y plorá á l' hora
hi ha qui de alegrí plora;
donchs bè, jo rich de tristesa.

Si cosa difícil hi ha
en lo mon, es distingí
lo que tè de fè entrísti;
lo que tè de alegrá.

Quant mòlts ménos anys contaba
y poch lo mon coneixia,
lo que á ne mí m' entrístia
á mòlts altres alegraba.

Y al contrari; habia vist
cosas de tan bell color

Las victimas del 24 de Decembre.

que 'm donaban bon humor,
y un altre ho miraba trist.

Los vestits de l' ignossencia
massa primets vaig trobá,
y comensime á posá
los abrichs de l' experiència.

Un cop ja més abrigat,
vaig reflexioná milló

y 'm posi ab observació
de lo que habia observat.

¿Perqué 'm té de alegrá 'l cor
lo que per mòlts no es alegre,
vaig dirme, y 'm dona humor negre
lo que als altres bon humor?

Aixó 'm portaba amohinat,
cuan agafo un ganibet,
prim, groixut, ample y estret,
de un cantó ó altre mirat.

¡Eureka! vaig dí al moment,
¡fora las cavilacions!

las cosas tenen cantons
y cada un es diferent,
Tot tè amargor y dolsura,
tot tè mal y tot tè bè,
tot tè gracia y tot no 'n tè,
tot tè desgracia y ventura.

Y per só rich y suspiro
per tot cuant se 'm apareix;
tot m' alegre y m' entristeix,
segons pel cantó que ho miro.

Mès, casi sempre, á la vista
sols la part alegre esposo
de lo que mostrá 'm proposo,
y 's queda en mí la part trista.

PAU BUNYEGAS.

EX-REYS.

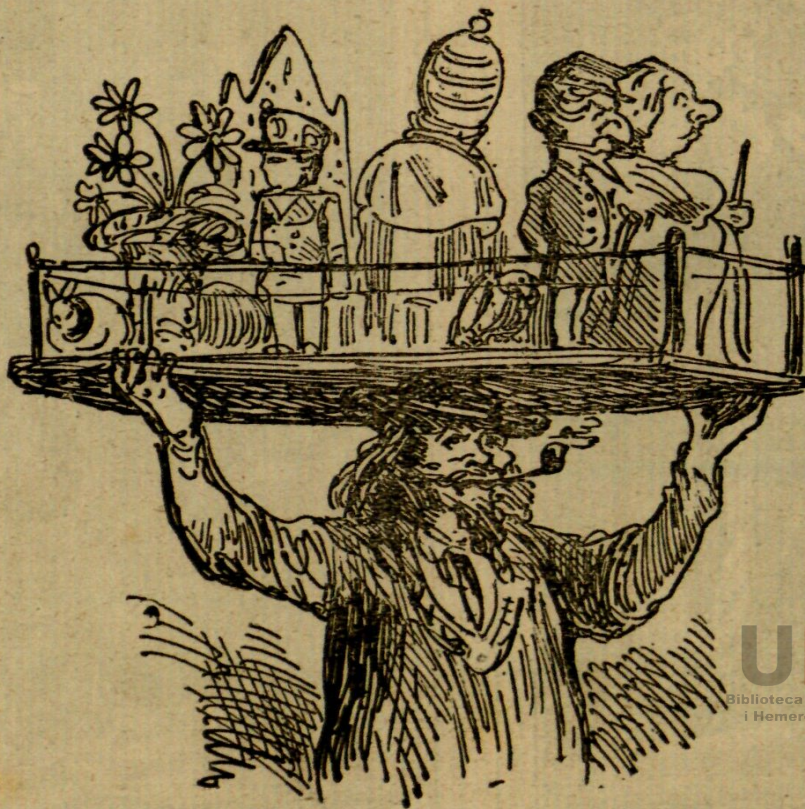
Hi ha cosas que tenen de fer cáurer la cara de
vergonya, per poca que se 'n tingui.

Afigúrinse que 'l véurer passar al que era rey
de Roma, ó emperador de Fransa, ó á la que era
reína de Espanya, tothom deu mirársels y parlant de
ells deu dir: *ex-reína, ex-rey, ó ex-emperador*, de
manera, que de tan sentirse xiular per las orellas
ex y més *ex*, no poden ménos de pensar que arri-
ban á fer fástich á to-
thom.! Y de aixó ni ha
pera sofocar á cualse-
vol!

De aquí vé, y en
aixó obran mòlt san-
tament, que tots
aquestos *ex*, encara 's
firman reína, rey y
emperador, com si ho
fossin *in partibus infi-*
delium.

Encara 'ls hi queda
un consol, y es que 'ls
santis di guixis, venen
las sevas figuras de lo
que eran y en aixó
justificar poden las
sevas firmas.

De aquí que al vé-
rer que Napoleon á
Donya Isabel en docu-
ments firman 'l empe-
rador ó la reína, sem-
pre 'm vé á la boca l'
afegir derrera de
aquesta páraula, la
frase de *guix*.

¡¡Santi di guixi!!

En aquet concepte, no está mal que fassen ab-
dicacions en favor dels seus fills, y aixis aquestos
sent reys dormirán sino més, tant com lo guix.

En Sagasta assegura que no es conservador,
peró com las paraulas lo vent se las emporta, de-
bem fiesarnos en los fets y per aquestos veyem
que de tots modos vol *conservar* la cartera de
ministro.

En Barcelona s'
han format dos partits
de Carnestoltas; un
del Born y altre de
Santa Caterina.

Lo primer es catalá
y porta per lema: *fi-*
lantropia y diversió.
Lo segon es castellá y
porta en la seva ban-
dera: *Caridad y diver-*
sion.

Lo Xanguet que es
catalá fins al moll dels
ossos, no pot lligar ab
lo de Santa Caterina,
que si bé sembla que
com á més modern
hauria de haber cridat
més la atenció públi-
ca, ab tot, es mòlt ge-
neral la veu dels bar-
celonins que diu: *rode*
al mon y torna al
Born.

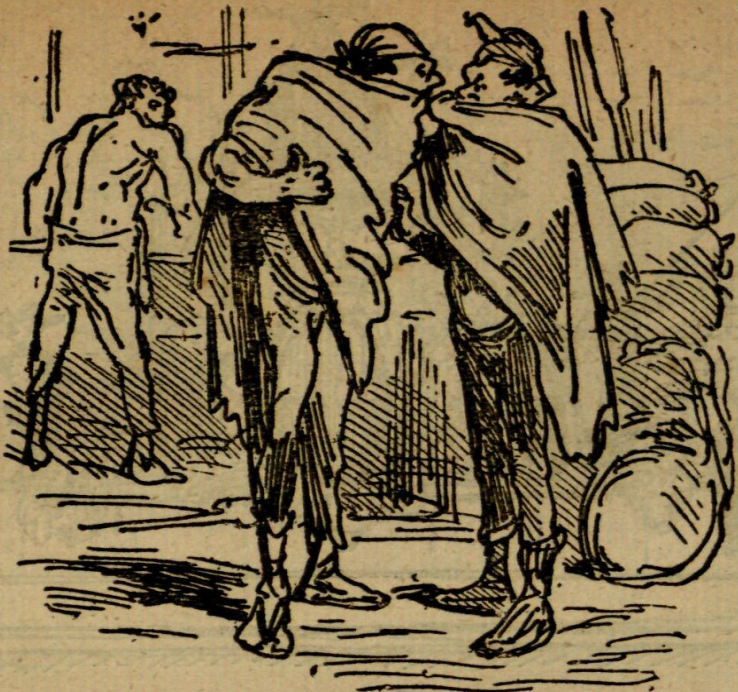
Si 'l passeig de Gracia tinguès llengua, desde la gloriosa, semblaria un segon Jeremias. ¡Si se 'n ha vistas de verdas y de maduras!

Alló de cuidar-se de posarhi grava, ha passat á l' historia. Aixís es que durant los mesos de estiu, no pot anarshi de pols, y en los dias de ivern no pot anarshi de fang. Apenas s' hi veuhen per allí guarda-passeigs. Naturalment: aquestos han de cuidar los passeigs y alló ha perdut la seva naturalesa de passeig y no hi ha quedat res para cuidar. Jo fora de parer, salvo millor, que 's creés una altra classe de empleo, en vista del estat del ex-passeig que 'ns ocupa. Per compte de guarda-passeigs, podrian instituirse descuida-carreteras, que se 'ls podria destinar á aquell punt.

Com si 'l descuit no fós prou encara, vè l' alsament de las quintas, y l' Capitá general, pren lo passeig per camp de batalla, y vingan canons per aqui, balas per allí, bombas per un costat y caballeria per l' altre, deixant lo passeig com lo rey del carlins, que no més ho es de nom.

No bastaba aixó. L' empresa de las aygas de Dosrius, obra 'l passeig en canal y 'l deixa tant malt arreglat com va poguer. Si més malament no va deixar-lo, es per qué no 'n va sapiguer més; en aixó no hi té cap culpa.

No n' hi havia prou. S' hi posan allí 'ls rails del tramvia un bon tros més alts que 'l nivell del terreny, y veus aquí que 'ls cotxes que fan aquell

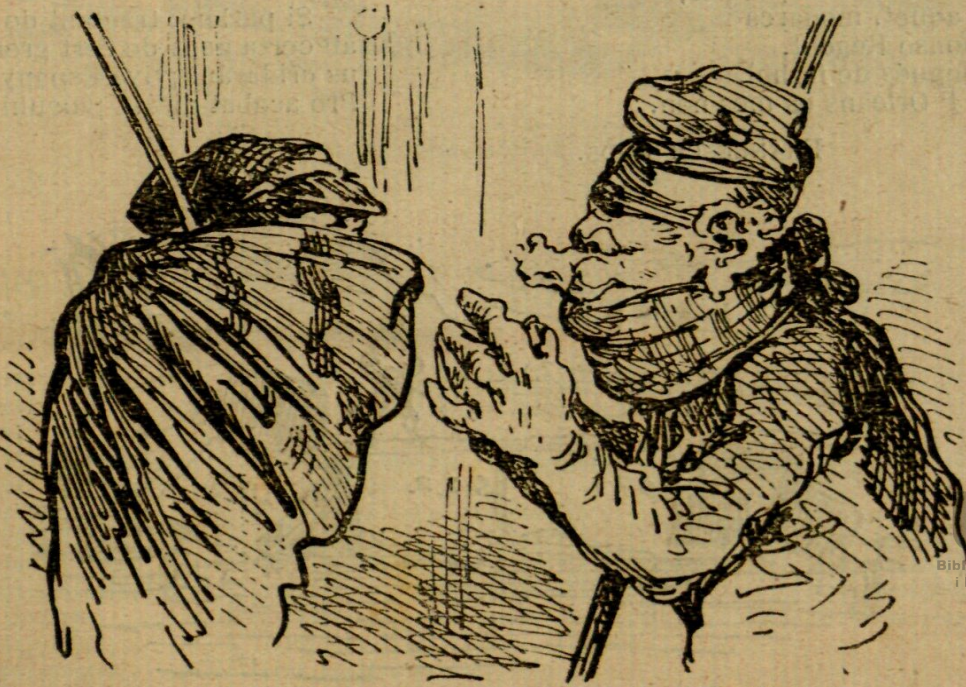
Es di, que 'ls dias de festa, no treballen poch ni molt
—Ca, ca; que treballi l' amo, si volen menja pá tou.

TOT ES HU.

Que no 's digui que en Espanya l' un demana, y l' altre no; demana 'l poble, justicia y 'l govern, contribucions. Si bè hi ha una diferencia... ¡mès qui repara en tant poch! que 'l govern tè 'l que demana, y 'l poble no tè 'l que vol.

CANTARELLA.

Lo carli, somia sempre; sempre menja 'l progressista; lo moderat, sempre cobra; y 'l federal, rep pallissas.

BARÓMETROS QUE MAY ENGANYAN.

camí sembla que vinguin de enterrar lo Carnestoltas y que han aixecat massa 'l colse.

Encara més. L' Ayuntamiento per sufragi militar, no podia mirarse lo desgraciat passeig sense fernhi alguna de crespá. Aixís es que, com si no estigués prou desarreclat, va pensar en desarreclarlo més, fentho á cost de rey, y vinga fer clots, aixecar pedrissos, matar arbres y deregularisar caminals.

¡Ay passeig! ¡Totas las desgracias se passejan pel teu demunt!

ROSEGA SEBAS.

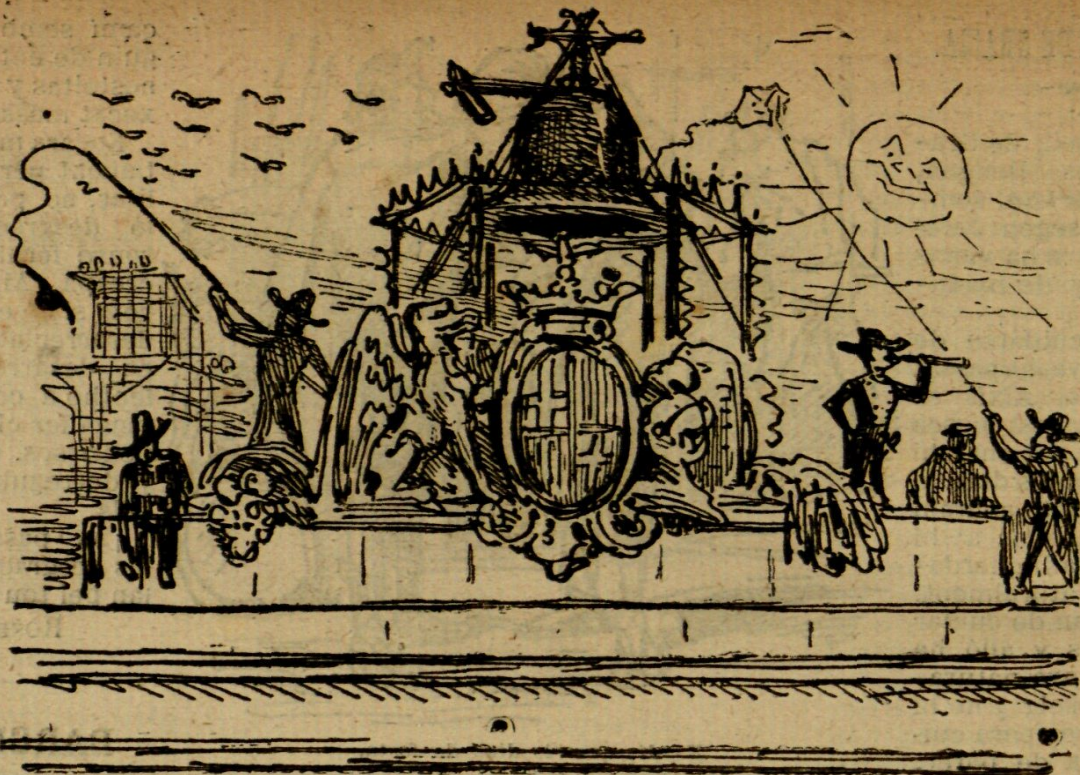
BARCELONA.

¡Ara si que estém ben posats! Los uns posan á Barcelona la corona de Compte y 'ls altres la de Marques. ¡En qué quedem? Fóra bó que 'l dupte 's decidís aviat, perquè 'ls que escribim pel públich hem de sapiguer á qué atenirnos. No es tot hù dir la ciutat *comptal* ó la ciutat *marquesal*. Per de prompte, sila ciutat tè de ser *marquesal*, lo disbarat ja està fet y no tè adóp. En Balaguer sobre tot, que 'n moltas poesias usa de la *Comptal*, no tè poca feina si tè de sustituir aquesta paraula per la de *Marquesal*, perquè aquesta tè una silaba de més, y un vers no es com una lliga-cama que s' estira y s' arronsa com se vol.

Després, si la ciutat es *Marquesa*, ja cal que tirin á un racó las coronas de casa la Ciutat y la de la estatua del Banch, que que fins n' hi faltan dos graus per raser de compte.

Per lo demés, y fins aixó també, tan nos fa que la ciutat sigui comptesa ó marquesa, lo que si voldriam veurhi en ella es major *llimpiesa*, que ab aquesta última circunstancia la deixarian passar fins per baronesa.

UN BARCELONÍ.

Passatemps dels municipals, si hagués sortit regidor un tremendo ciutadá que anaba en candidatura.

PARTITS POLÍTICHS.

Des que 'l partit progressista
s' ha partit de mitj á mitj,
s' ha partit lo cap; y donchs,
podem dir que es *cap partit*.

Uns se 'n van ab en Sagasta,
los altres ab los Borbons,
y 'ls hi dihuen «unionistas.»
¡Y quins exemples de unió!

Ja tè ben poch partidaris
la idea de Carlos set,
peró ell, de amichs personals,
sempre 'n tindrà dos ó tres.

Diuhem si 's pensa ab l' Alfonso,
fent Regent á 'n Montpensier;
jo faria á aquet, monarca
y á D. Alfonso Regent,
(aixó si tingués de ferho),
Dels dos, l' Orleans es mes nen.

FRANCESCH POUS.

CANTARELLAS.

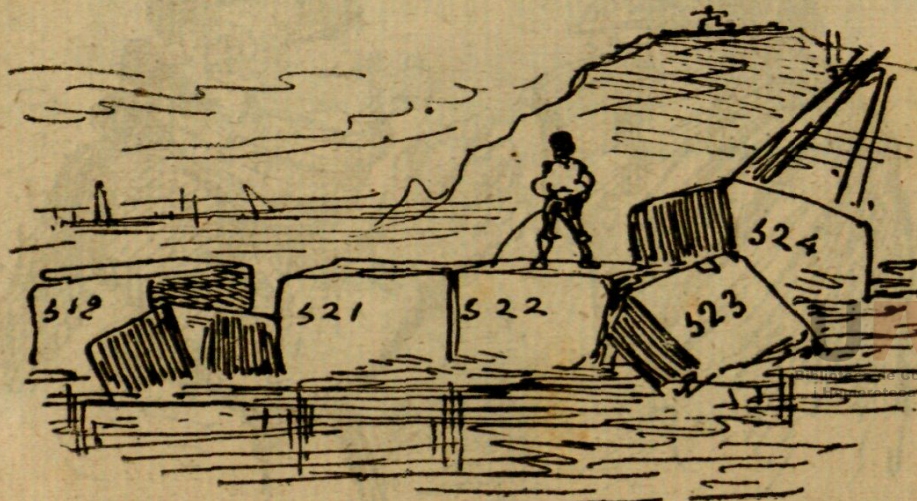
Diu que á Madrit no s' entenen
y tots parlan castellá;
donchs aqui que no hi parlem
sabem que volan y ahont van.

Per cobrar més que no 's guanya,
per posar consums y quintas
y per mantenir ganduls,
no hi ha com la monarquía.

Mòlts, cuan volen mirá 'l sol
sense un vidre, s' enlluernan;
si á mòlts parlem de República
está clar: no la comprenen.

Si parlem, tractant de Cuba,
ab certa gent de cert gremi,
us cridarán: ¡viva Espanya!
Pro acabat dirán: ¡aneuhi!

A. S.

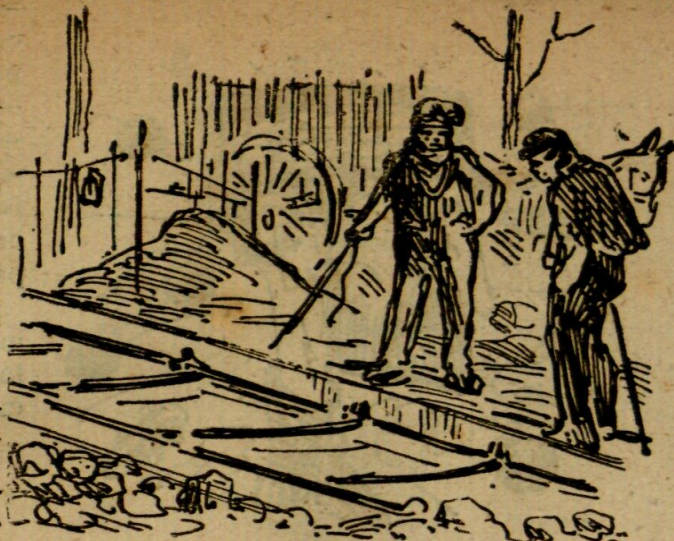
Las obras del port-venir.

Lo general Gaminde ha sigut poch temps ministre de la guerra, pero ha deixat ben demostrat que en poch temps se pot fer molt. Y aixó que estava malalt. Per causa seva va caurer lo ministeri y varen obtenir elevadas graduacions, militars que may s' ho podian esperar. ¿Qué hauria fet si hagués estat bó?

Los Consums que 's varen posar:—*Flor de un dia.*

L' arcalde Soler y Matas:—*Espinas de una Flor.*

A véurer si sortirà un altre Camprodon á escriurer aquestos dos dramas.

—¿Sabs que aixó del tram-via té de menjá molt?
—Per qué.—Perque 'ls rails están plens de queixals.

Biuhen si ab la cuestió del tram-via, hi ha hagut trampas. Nò fóra estrany perque *tram-via* y *trampas* tot comensa en *tram*.

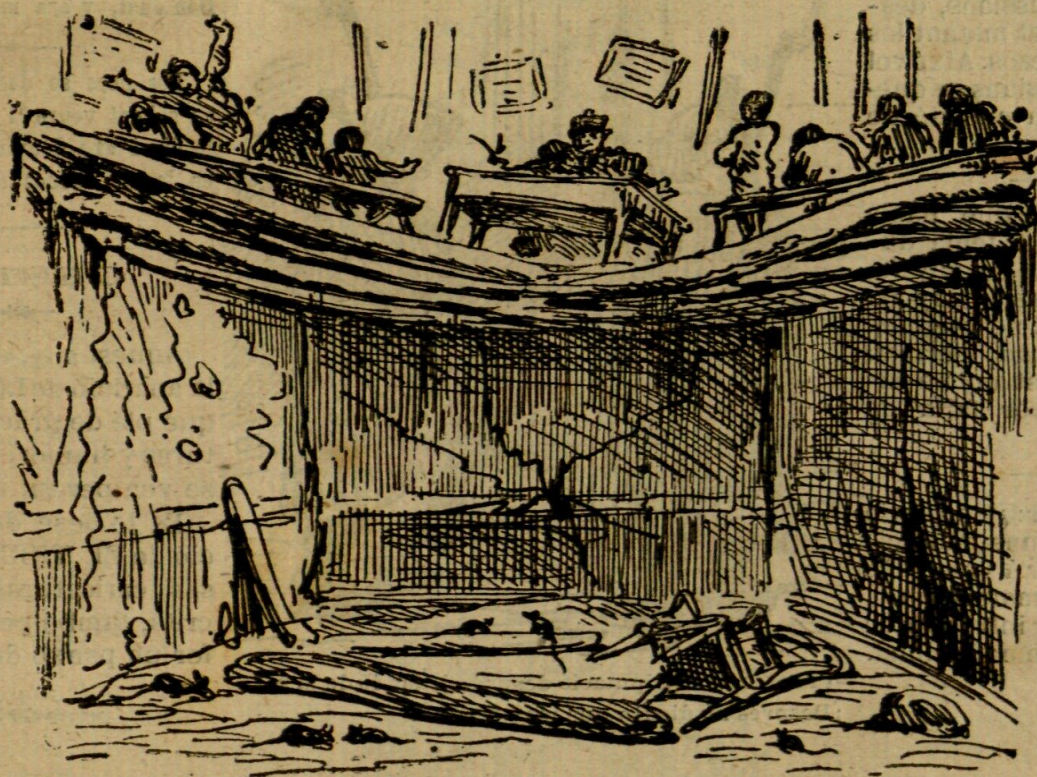
CONSELLS A UNA NENA QUE ESTIMO

Dels soldats ja may te n' fies, nena, si vols viurer bé; perque de amors ells cambian, com cambian de cuartel.

Lo que crida més, noyeta, no es pas lo qui més te vol, que 'l que més pulmons demostra no demostra més gran cor.

Si un empleat t' acaricia no creguis may sas paraulas, que fins vendrá la teva honra, si ab aixó logra més paga.

UN FEDERAL.

—L' Universitat vella.—D' APRÈS NATURE.

¿CUANTS DÉUS HI HA?

Cuanta llum ¡verge Maria! m' enlluernan tantas hatxas.
¿Si será una professó lo que cap aquí s' atansa?
No hi ha dubte, sentho música y veus robustas y claras que cantan á veu en coro en llengua que ningú parla. Veig que portan sota pali del Déu dels hòmens la imatge..... ¡Ah! ja entench; la professó es un combregá dels qu' ara sol va usar la nostra iglesia quant de algun ricatxo 's tracta.

He sentit un soroll sort que de una campana 'm sembla, si, ho es y al mateix temps dos blandons cap aquí venen. Los portan dos escolans als que dos hòmens segueixen ficats sota d' un paraigua, vermell, que sembla de seda. Van depressa, tenen tart, y 's coneix que van per feina. No portan pas majestuós, ni aquells capellans que resan, ni música, llums, ni tálam ni fan tampoch tanta fressa com aquella professó que poch fa acabo d' veure. ¡Ah! Ja entench, aquet parell á la cuenta 's dirigeixen

à combregá algun pobret que 'l deu matar la miseria.

De modo que segons veig, aixó está tant ben montat, que segons de qui se tracta deu haberhi 'l combregar. Si deduim consecuencias de un fet tan incidental, pregunto jo: ¿ per ventura en lo cel dos Déus hi ha, ó bé 'ls hòmens un pe'ls rics y un pe 'ls pobres n' han trobat?

A. SERRA.

REFLEXIONS.

L' Ayuntament del any passat, ho era per sufragi del Capitá general; la majoria del Ayuntament de aquest any ho es per sufragi dels serenos, municipals y escombriaires. Al menos ab lo de aquest any vol haberhi una sombra de legalitat.

Com varem dir l' any anterior, la cuestió de Cuba continua no acabantse. Com que allí no coneixen lo fret, la cuestió es molt acalorada, y las cuestiones acaloradas acostuman á ser molt llargas.

Mòlts francesos que no mataren los prussians, després los han anat matant los mateixos francesos. Aixó vol dir que 'ls prussians se quedaren curts en cuestió de matansa.

Un subjecte que habia gastat tot quant tenia durant la epidemia del any 70, deya al acabarse l' any 71: —L' any passat no vaig tenir la febra groga, pero en cambi tot aquest any he estat ab febra per falta de grogas.

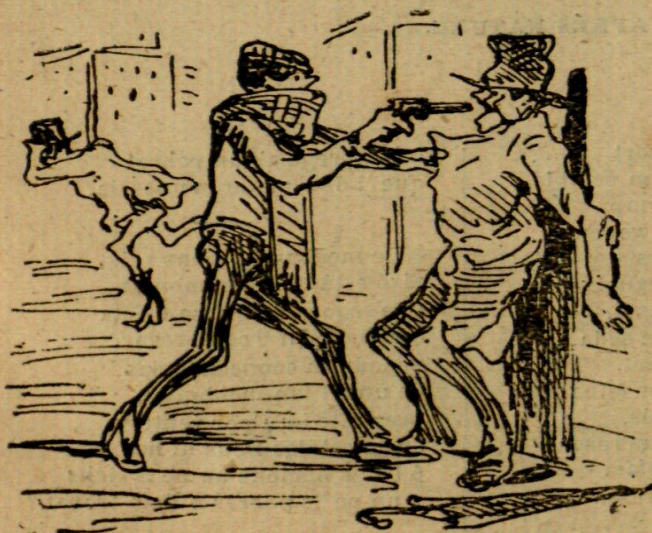
Senyó regidor: ¿me sabria dir perquè alguns municipals varen anar á votar deu vegadas en un mateix dia. —Si senyó: per introduir en lo sufragi 'l sistema decimal.

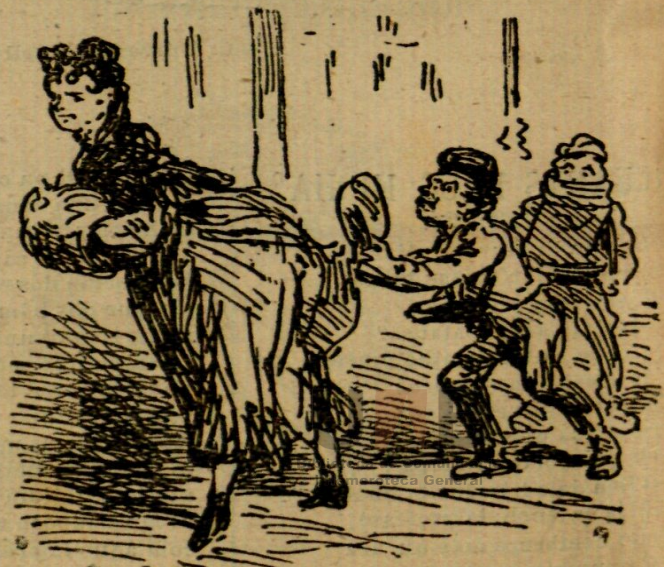
Fac-simil de un que tè un entorxat de GRACIA.

—Frentes de la Diputació després de las 10 de la nit.
¡Després no diguin que may fan res!

VENTATJAS DE VIURE EN L' ENSANXE.

¡¡LA LLUFA!!

—¿Quién vive? cridá un centinella á un que passaba pel carrer.

—Espanya, contestá aquet.

—¿Qué gente?

—¡Qué gente, qué gentel....

La que vosté vulgui. la cuestió es que 'm deixi passar.

Del mateix modo 'n Saggasta será lo que 's vulga; la cuestió es no deixar la cartera de ministre.

EPIGRAMAS,

Avans no 's feyan carrils y ara se 'n fan, Mossen Pau.

—Pero 'ls sants feyan miracles Don Just, y ara may ne fan.

Los neos se desesperan no sabent veure 'l perquè lo diari «La Convicció» es lo que ménos convens.

GESTAS.

Aquest any, es lo vuité de la aparició de LO XANGUET, que plé de graciosas caricaturas y humoristichs escrits se ven per UN RALET.

Es lo desé de la publicació de EL TIBURON, que ab sas caricaturas y sos escrits, també per UN RAL, fa fer un panxó de riurer.

*Qui modestia gasta,
fa molt poch paper;
qui no tè vergonya
tot lo mon tè seu.*

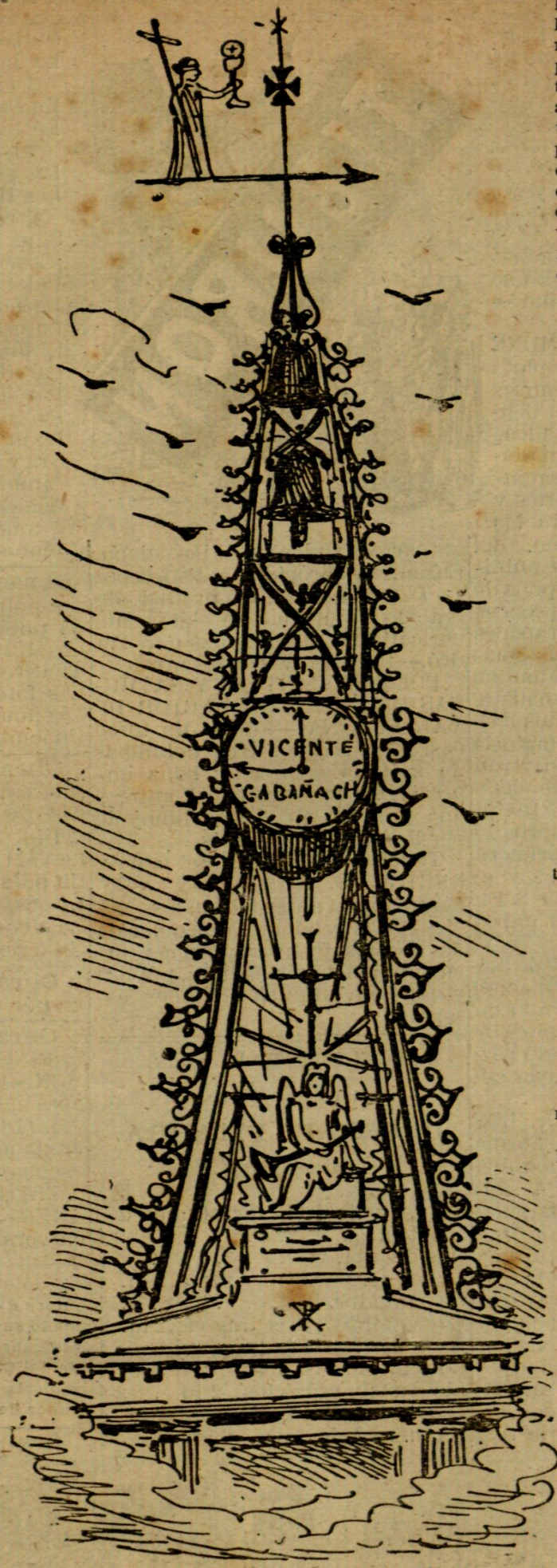
Don March, es un sabi
com no 'n sè cap més,
mès no sè cap altre
sabi més modest.
Passa tots los dias
y las nits també,
tant si 'l caló ofega,
com si gela 'l fret,
llibres y mès llibres
fullejant, á cents.
Notas y mès notas
posa en cada text,
fullas y mès fullas
fa continuament
de treballs científichs,
de un valor immens.

Y don March, es home
que va pel carrè
fet un miserable,
de miseria sech.
Sols vestint de déixas
de amichs y parents,
va en ivern de estiu
y en estiu de ivern.
No segueix cap moda;
la moda 'l segueix,
cuan la moda torna
del seu barret vell.

Vuidas las butxacas,
ningú li diu res;
no mès algú que altre
li fa: «passiho bé,
si de cara 'l topa
en un carrè estret.

Es un pou de ciencia,
mès en aquet temps,
mòlt poca se 'n poua,
si se 'n poua gens.
Y com aquet sabi,
ja he dit que es modest,
ningú de ell s, adòna,
cas omís fan de ell.
Las cellas cremantse,
estudiant de ferm,
lo pobre no pensa
que en lo temps present,
*qui modestia gasta
fa molt poch paper.*

En Menció es un ximple;
ximple dit y fet.
En sabé y vivesa,
si vos l' escolteu,
es lo *non plus ultra*;
y 's fa mòlt cas de ell.
Xerra, que sa boca
mès sembla un torrent.
Si llegeix un diari,
es tot cuant llegeix.
Dòna cullarada,
á tort y á dret,
en deu mil asuntos
que jamay ha entés.
Pels teatros se 'l troba,
pels balls, pels passeigs,
pels cafés, per festas
y per tot arreu.
A tothom detura,
si no ho fan á n' ell,

PANTEON DEL ÀNGEL DE LA PORTA DEL CEMENTIRI.

y aquells ab qui paria
l' escoltan ab plaer.
Diu que es gran polítich,
no comprench perquè;
per filantrop passa,
tampoch ho comprench;
altres ho comprenen
tant com jo mateix,
peró sas paraulas
creuhen, y l' cas es
que ell vesteix ab luxo,
está gras y fresch,
y gasta la plata
mès que cap marqués,
en temps que 'ls marquesos
la passaban bè;
y ara un bon empleo
li ha dat lo govern.
De que ell es un burro,
n' estich al corrent;
que no usa vergonya
pujéuhi de peus,
no per estalviarla,
sino que no 'n tè.
Y es cosa sabuda,
que en lo temps present,
*qui no tè vergonya,
tot lo mon tè seu.*

PERE FRESSEJA.

COSAS QUE MAY S' ACABAN.

L' obra de la Seo.
La cuestió de Cuba
Lo déficit de nostra Hisenda.
La manía de ser empleat.
Los cambis de Ministeri.
La cuestió de la plassa de Ca-
talunya.

COSAS QUE NO 'NS PODEM

ACABAR MAY.

Que un home sigui infalible.
Que 'n Balaguer hagi sigut
ministre.
Que 's donguin per válidas
las últimas eleccions municipals.
Que 'ls carlins vagin á unas
Corts Constitucionals.
Que 's tornin á posar los con-
sums.
Que á la revolució del 68, se
le digui encara *Gloriosa*.
Que 'l rey dels carlins, sigui
Cárlos seté.
Que Mr. Thiers sigui repu-
blicá.

ADAGIS ARRECLATS.

Qui no vol creure á la bona
mare, ha de creure á ne 'n Sa-
gasta.
Vésten Joan Prim, que 'l par-
tit progressista que queda, 's
descompon.

¡PARIS A SANGRE Y FUEGO!—*Jornadas de la Comuna*, obra escrita por Luis Carreras. Reseña histórica de la revolución comunalista de 1871. Forma esta obra un tomo casi fóléo, á dos columnas de materia compacta, clara impresion y va adornada con doce retratos de los principales hombres de la Comuna, y multitud de láminas intercaladas en el texto, y una preciosa cubierta al eromo — Vale 5 reales.

PROCESOS DE LA COMMUNE DE PARIS.—Relación completa y detallada de todas las causas que se han seguido por el Consejo de Guerra de Versalles, contra los jefes de la última insurrección de París. Acusaciones, defensas, interrogatorios y sentencias dictadas contra los miembros de la Commune, del Comité Central, escritores públicos, las petroleras, los pupilos de la Commune, interesante proceso instruido contra quince rapaces de 11 á 16 años de edad, y demás principales acusados con motivo de la insurrección Comunalista.

Forma esta obra dos tomos casi fóléo á dos columnas, materia compacta, clara impresion y van adornados con muchas láminas y retratos intercalados en el texto.

El tomo primero encuadernado á la rústica, lo forma la primera Série que cuesta 8 reales, y el tomo segundo, la segunda Série que cuesta 4 reales, ó sean ambos tomos 12 reales.

FRANCIA DESPUES DE LA GUERRA.—Mapa de la ocupacion Alemana durante la guerra Franco-Prusiana de 1871, y despues de firmados los preliminares de paz. Forma un pliego marca mayor colorido. Vale dos reales.

VISTA PANORAMICA DE LOS INCENDIOS DE PARIS.—Forma un pliego marca mayor con una estensa explicacion al pié. A simple vista pueden apreciarse claramente todos los edificios que fueron incendiados en la última insurrección comunalista. Precio 1 real.

LO FORASTER.—Almanach per l'any 1872. Passeigs satirichs per Barcelona.—Firas, exposicions y festas populares.—Consells saludables pels forasters.—Poesias, artículos y anécdotas.—Guia de tots

- Un barret de riallas, 2 id.
- Lo boig de las campanillas, 1 id.
- En Joan doneta, 4 id.
- La butifarra de la libertad, 1 id.
- Las pildoras de Holloway, 1 id.
- Los Héros y las grandessas, 2 id.
- Si us plau per forsa, 2 id.
- ¡Cosas del oncle! 2 id.
- Palots y ganxos, 1 id.
- La sabateta al balcó, 2 id.
- La urbanitat, 3 id.
- L'últim trencalós (llegenda).
- Parodiá de la ópera II Profeta
- Parodiá id. L' Airicana.
- Parodiá id. Faust.
- La mort de la paloma.
- Gra y palla, 1 tomo 8.º ab láminas.
- Cuentos de la bora del foch, 1 tomo en 8.º
- Cuentos del avi. 1 tomo en 8.º

los carrers y plassas de Barcelona, Ensanxe y Barceloneta. Escrit per D. Pau Bunyegas. Ab profusió de grabats y multitud de chispeants caricaturas, dibuixadas per Padró.—Preu 4 rals per tot arreu.

POESIAS FESTIVAS Y SATIRICAS DEL CELEBRE RECTOR DE VALLFOGONA.—Forma un tomo casi fóléo á dos y tres columnas de materia compacta; bona impresion, ab lo retrato del autor y una cubierta elegante dibuixada per Padró.—Preu 4 rals.

Tenim en prempsa del mateix **RECTOR DE VALLFOGONA** y donarem quant antes á llum las poesias serias, y ademes una colecció de poesias festivas y serias que encara no han vist la llum, pública y que hem adquirit ab molts esforços.

GRAN COLECCIO DE OBRAS

del festiu escritor

D. SERAFI PITARRA.

SINGLOTS POÉTICHS.

	Rals.
La esquella de la torratxa en 2 actes.	1
Ous del dia, 2 id.	1
La vaquera de la pigra rossa, 2 id.	1
Lo cantador, 2 id.	1
Lo castell dels tres dragons, 2 id.	1
La venjansa de la tana, 2 id.	1
Lo punt de las donas, 2 actes.	1
Liceistas y cruzados, 2 id.	1
Las Carbaassas de Monroig, 2 id.	1
Un mercat de Calaf, 2 id.	1

- Obras de J. María Arnau.**
- Un pollastre aixelat, 1 acte. 2
 - La pubilla del Vallés, en 2 id. 4
 - Los banys de Caldetas, 1 id. 4
 - Al altre mon, 2 id. 2
 - Las fotografías, 1 id. 2
 - Las ametllas de Arenys, 1 id. 2
 - Un embolich de cordas, 2 id. 2

- Obras de Pau Bunyegas.**
- Una noya es per un rey, 1 id. 4
 - Antany y Enguany. Revista. 1 id. 4
 - La vida al encant, 2 id. 4
 - Un pom de violas, 3 id. 4
 - L'ocasió fá 'l lladre, 1 id. 4
 - La comedia de Falset, 1 id. 4
 - Un fi de festa, 1 id. 4

- Obras de Lleó Fontova.**
- La pór guarda la vinya, 1 id. 2

- Obras de Eduart Aulés.**
- CINCH MINUTS FORA DEL MON—Joguina en un acte y en vers catalá, 1 ral.

- LO DIARIHO PORTA.—Joguina en un acte y en vers arreglada á escena catalana, 2 rals.

- TRES BLANCHS Y UN NEGRE.—Joguina bufa en un acte y en vers. 2 rals.

Todo el que desee adquirir cualesquiera de las mencionadas obras, mandando su importe en sellos de franqueo ó libranza á su editor D. I. Lopez. Rambla del Centro, 20, Barcelona, le será remitida por el correo inmediatamente franca de porte.

Barcelona.—Imp. de Ramirez y C.^a

